

**BØRNEFORSORGENS FORTSÆTTTELSESSEMINARIUM
DEN SOCIALE HØJSKOLE**

Den 25. marts 1971.

I besvarelse af socialministeriets skrivelse af 17. ds. (5. kt. j. nr. 600/35) foranlediget af undervisningsministeriets vedlagte skrivelse til socialministeriet af 2. ds. (1. afd. j. nr. 05-30-50-06/71) skal jeg som fungerende leder af Børneforsorgens Fortsættelsesseminarium, der varetager den videregående uddannelse af institutionspædagoger, henlagt under Den sociale højskole i København, og på baggrund af min 10-årige erfaring som leder af en behandlingsinstitution for børn og unge udtale følgende:

Det er absolut muligt at anvende studerende fra børneforsorgsseminarier, sociale skoler, lærerseminarier samt studerende fra universitetet i et direkte behandlingsarbejde overfor et afvigende klientel. Det indebærer dog, at to forudsætninger må være opfyldt.

For det første må behandlingen finde sted på grundlag af en vækst- og stimulationsmodel og ikke på grundlag af en sygdomsmodel.

For det andet må de studerende have adgang til en intensiv supervision af erfarne socialpædagoger og psykologer i et omfang svarende til næppe under en arbejdsdag om ugen (ca. 7 timer).

Såfremt man som antydnet i skrivelsen forestiller sig de nævnte studerende som en væsentlig del af behandlingsstaben, vil det endvidere få konsekvenser for den forberedende undervisning på grunduddannelserne i studieperioden inden de studerende sendes ud.

Endelig bør det afslutningsvis påpeges, at et behandlingsarbejde med stofmisbrugere ikke bør træde i stedet for den hidtidige praktik, der tager sigte på bearbejdning af en lang række andre afvig hos børn og unge, der således indirekte ville komme til at betale for en intensivisering af behandlingen af stofmisbrugere.

Socialministeriet.